

Na horách sněží

Aneta Langerová

Na horách sněží
vlci jdou závějí, houstne jim jejich srst
zvon z blízkých věží
po zmrzlých vločkách se táhne táhne
ten křehký tón

Sníh dolů padá
kolem je pustá a zmrzlá krajina
mrazu se bráním
má mysl pod tíhou rozpaků
je jiná

Není čas čekat na moment
kdy všechno kolem roztaje
chci jít už ven

Duše není cizí, je moje
není lehká, ale dávno je ukrytá
do nitra kamene
kde všechno je blízké i vzdálené

Chci jít na vysokou horu
a z ní vyplout do prostoru
dívat se na tkáně lesů a řek divokých

Jít na vysokou horu
a z ní vyplout do prostoru
cítit to, jak voní vesmír na dotek hluboký
vím, teď už vím, že to co mám,
do plamene rozfoukám

Jdu s lovnou zvěří
zima se vkrádá až do morků kostí
já nebi se svěřím
hledám kořeny známé i neznámé rodiny
už se stmívá

Poslední prameny světla než vyhasnou
tak to bývá
to písně mých předků mě krajem
ponesou

Chci jít na vysokou horu
a zní vyplout do prostoru
dívat se na tkáně lesů a řek divokých

Jít na vysokou horu
a z ní vyplout do prostoru
cítit to, jak voní vesmír na dotek hluboký
vím, teď už vím, že to co mám,
do plamene rozfoukám